

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **Ing. P. S.**, nar. X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2022, č. j. KrÚ 52775/2022/ODSH/15

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Chrudim (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 11. 2. 2022, č. j. CR 011168/2022 ODP/Kp, kterým byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byl mu uložen správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč a povinnost náhrady nákladů

řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 15. 6. 2021 v 13:47 hodin v obci Chrudim, ul. Presy, v úseku u č. p. 435, při jízdě ve směru na Slatiňany, řídil vozidlo tovární značky Subaru, registrační značky X, rychlostí 69 km/h, což po odečtení odchylky ± 3 km/h představuje rychlost 66 km/h, a to v obci, kde smí řidič jet nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h. Žalobce tak porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a z nedbalosti se dopustit shora uvedeného přestupku, za nějž mu byla uložena sankce.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce se prostřednictvím včas podané žaloby domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Tvrdil předně, že napadené rozhodnutí je opřeno o nezákonný důkaz, neboť městská policie prováděla měření rychlosti v místě, které nebylo k měření určeno policií podle § 79a zákona o silničním provozu. Žalobce polemizoval s tím, jak se s touto námitkou, vznesenou již v odvolacím řízení, vypořádal žalovaný, a přdestřel vlastní výklad příslušného dokumentu policie. Dále namítal neurčitost místa spáchání přestupku. Tvrdil, že jsou pochybnosti o tom, zda přestupek byl spáchán u domu č. p. X nebo u domu č. p. Y v Chrudimi, ul. Presy. Další námitka směřovala k neurčitosti toho, jaké bylo použito měřicí zařízení, když v oznámení o přestupku Městské policie Chrudim je uvedeno zařízení „LIDAR Pro Loaser III“ a odkaz na ověřovací list č. 8012-OL-70020-20, avšak ve spise je založen ověřovací list č. 8012-OL-70018-21 pro typ měřidla „Pro Laser III/PL-DOK II“. Podle žalobce tedy existují důvodné pochybnosti, jakým měřidlem byl jeho přestupek dokumentován a zda toto měřidlo mělo platné metrologické ověření. Žalobce dále namítal, že správní orgány porušily jeho právo na spravedlivý proces, kdy v řízení neproběhlo dokazování viny, během ústního jednání byly předloženy jen volné listy spisu a správní orgány zamítly návrhy na doplnění dokazování (svědecký výslech strážníků městské policie k okolnostem měření a dodržení podmínek obsluhy měřicího zařízení, návod k měřicímu zařízení). Konečně namítal, že žalovaný nezákonně použil jako přítěžující okolnost, že byl žalobce v minulosti uznán vinným přestupkem spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, ač k tomu žalovaný neměl přihlížet pro analogickou aplikaci institutu zahlazení. Namítal také nedostatek součinnosti městské policie s Policií ČR.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou v podstatě totožné s námitkami odvolacími; na právních názorech vyjádřených v napadeném rozhodnutí setrval. Doplnil, že místo, čas a způsob spáchání přestupku je v dané věci prokazováno zejména fotodokumentací z rychloměru, podpůrně pak oznámením o přestupku. Místo měření bylo schváleno Policií ČR, podle příslušného dokumentu byla městská policie oprávněna měřit rychlost kdekoli v úseku silnice č. III/3581 od okružní křižovatky u nemocnice v Chrudimi až po křižovatku na Janderov. K tvrzené neurčitosti místa spáchání žalovaný uvedl, že v oznámení o přestupku je uvedeno, že měřicí stanoviště bylo u budovy č. p. X, ul. Presy, Chrudim. Z fotodokumentace z rychloměru je patrné, že městská policie

změřila rychlost vozidla žalobce na vzdálenost 183 m na příjezdu, což zhruba odpovídá úrovni domu č. p. Y v ul. Presy. Žalovaný zdůraznil význam určení místa spáchání přestupku zejména s ohledem na nezaměnitelnost přestupkového jednání s jiným jednáním. Uvedl také, že údaje z mapových portálů jsou orientační, přesvědčivější jsou údaje z kalibrovaného rychloměru. K použitému měřicímu zařízení žalovaný uvedl, že byl použit rychloměr ProLaser III., výr. č. LAV/002, k němuž náleží ověřovací list č. 8012-OL-70018-21. Uvedení jiného čísla ověřovacího listu je pouze chybou v psaní, která nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. K žalobcem tvrzenému porušení práva na spravedlivý proces žalovaný uvedl, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně vypořádal s tím, proč neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Protože nevznikla objektivní pochybnost o správnosti provedeného měření, bylo by dokazování výsledky strážníků městské policie a návodem k obsluze rychloměru nadbytečné. Námitky žalovaného směřující ke správnosti provedeného měření jsou obecné a subjektivní. Požadavek na součinnost městské policie s Policií ČR byl naplněn tím, že Policie ČR písemně určila místa přípustná k provádění měření – příslušná listina je založena ve správním spise.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
6. Žaloba není důvodná.
7. Krajský soud posuzoval napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017 – 37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015 – 27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016 – 62).
8. Z předloženého správního spisu krajský soud konstatuje následující skutečnosti:
 - správní orgán prvního stupně obdržel oznámení přestupku od Městské policie Chrudim ze dne 19. 7. 2021; jeho přílohou je ověřovací list č. 8012-OL-70018-21 o metrologickém ověření silničního radarového rychloměru ProLaser III/PL-DOK II, výrobního čísla LAV/002, z něhož vyplývá platné metrologické ověření do 21. 1. 2022; certifikát společnosti LAVET, s.r.o., ze dne 26. 1. 2017, o provedeném školení operátora laserového silničního rychloměru ProLaser III/PL-DOK II s prezenční listinou ze dne 15. 4. 2015; protokol o dopravním přestupku s fotodokumentací, z něhož jsou patrné časové údaje, identifikace vozidla a řidiče, naměřená rychlost; určení míst pro měření rychlosti Policie ČR, KŘP Pardubického kraje, ÚO Chrudim, Dopravního inspektorátu,
 - z evidenční karty řidiče – žalobce vyplývají 2 záznamy o přestupcích – 3. 10. 2010 a 24. 2. 2018, oba přestupky spočívaly v překročení nejvyšší dovolené rychlosti,
 - správní orgán prvního stupně rozhodl ve věci nejprve příkazem ze dne 26. 7. 2021, k odporu žalobce byl přestupek projednán dne 10. 1. 2022 při ústním jednání,
 - dne 11. 2. 2022 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, o odvolání proti němu rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

9. Krajský soud konstatuje, že listinné podklady založené ve správním spise umožňují bez důvodných pochybností učinit závěr, že se žalobce dopustil předmětného přestupku. Svědčí o tom v předmětném případě celý komplex důkazů, nikoliv pouze izolované skutečnosti. V této souvislosti je třeba upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33, z něhož vyplývá, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru – tato kombinace podkladů v zásadě poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Krajský soud se s tímto obecným závěrem ztotožňuje a ve vztahu ke konkrétní projednávané věci je zřejmé, že všechny právě vyjmenované podklady (důkazy) jsou součástí správního spisu a správní orgány z nich při svém rozhodování vycházely. Dle názoru krajského soudu nelze důvodně pochybovat o správnosti zjištěného skutkového stavu ani o jeho právním hodnocení.
10. Krajský soud podotýká, že ani správní orgány, ani soudy nejsou povinny podrobně vyvracet jednotlivé námitky výslovnou reakcí na každý dílčí argument žalobce. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze povinnost správních orgánů a soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku – podstatné je, aby se vypořádaly se všemi základními námitkami účastníka řízení. Správní orgán či soud mohou na určité námitky reagovat také implicitně, tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentují vlastní ucelený argumentační systém. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Opačný přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání, případně u podání obsahujících zjevně absurdní námitky, k porušení zásady hospodárnosti řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 47/2012 – 58, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30, bod 41).
11. Účelem správního řízení ve věci přestupku je – v obecné rovině – zjistit jeho pachatele a postavit najisto naplnění všech prvků formální i materiální stránky přestupku. Naopak zásadně není účelné, aby se správní orgány v přestupkových řízeních rozsáhle zabývaly námitkami obviněných, které by – i v případě, že by byly shledány důvodnými – nemohly mít podstatnější vliv na závěr o naplnění či nenaplnění skutkové podstaty přestupku, o němž je vedeno řízení.
12. Pro posuzovanou věc jsou podstatná – z hlediska naplnění formální i materiální stránky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu – následující zjištění. Žalobce řídil dne 15. 6. 2021 v 13:47 hodin vozidlo tovární značky Subaru, registrační značky X, přičemž v obci Chrudim na silnici III/3581 ve směru na Slatiňany při jízdě překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 16 km/h (po odečtení odchylky měření). Rychlost vozidla byla zjištěna v rámci plnění úkolů obecní policie Městskou policií Chrudim. Prostředkem ke zjištění rychlosti byl rychloměr ProLaser III/PL-DOK II výrobního čísla LAV/002, což bez pochybností vyplývá z dokumentace spáchání přestupku. Tatáž dokumentace obsahuje i datum a čas měření a jméno strážníka

obsluhujícího rychloměr. Použitý rychloměr měl platné metrologické ověření. Není důvod pochybovat o správnosti nastavení a obsluhy rychloměru, neboť tyto byly prováděny řádně proškoleným a oprávněným operátorem – strážníkem, což je prokázáno osvědčením korporace LAVET, s. r. o. Krajský soud ve věci neshledává žádné objektivně podložené pochybnosti o okolnostech prováděného měření; námitky žalobce v tomto směru považuje soud za ryze spekulativní a bylo by neúčelné provádět k nim další obsáhlé dokazování.

13. Tvzení, že místo, kde městská policie prováděla měření, nebylo k tomu schváleno Policií ČR (§ 79a zákona o silničním provozu), opíral žalobce o příslušný dokument policie. Krajský soud však žalobcův formalistický výklad nesdílí. Je-li v tomto přípise ze dne 5. 10. 2020, č. j. KRPE-73034-2/ČJ-2020-170306, uvedeno, že měření vozidel je možné v úseku „*Chrudim, ul. Václavská, pozemní komunikace sil. III/3581, měřicí zařízení v úseku od okružní křiž. u nemocnice po křiž. na Janderov – m. č. Presy, v obou směrech jízdy*“, krajský soud je přesvědčen, že vyloží-li se tento bod jako celek, vyplývá z něho rozsah úseku od okružní křižovatky u nemocnice po křižovatku na Janderov. Uvedení ul. Václavské je jakousi rubrikou příslušného bodu, je orientační, a krajský soud z toho nedovozuje, že by měření bylo možné jen ve Václavské ulici, tedy pouze po křižovatku s ulicí K Presům, nýbrž že měření je možné v celém úseku silnice III/3581 až po křižovatku na Janderov. Určení míst pro měření rychlosti, které Policie ČR učinila na základě žádosti Městské policie Chrudim, považuje krajský soud za dostatečné naplnění požadavku součinnosti podle § 79a zákona o silničním provozu, zvláště nejsou-li pochybnosti o tom, že měření proběhlo za splnění podmínek, jež si Policie ČR ve svém vyjádření vymínila.
14. Krajský soud neshledává ani žalobcem namítanou neurčitost místa spáchání přestupku. Krajský soud podotýká – zde je třeba přisvědčit žalovanému –, že smyslem uvedení místa spáchání skutku ve výroku rozhodnutí – § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. – je především specifikovat skutek tak, aby nebylo možno zaměnit jej s jiným, a zajistit tak naplnění obecně platných procesních zásad totožnosti skutku, *rei iudicatæ, ne bis in idem* atd. Je pochopitelné, že nezaměnitelnost skutku nemůže izolovaně naplnit každý jednotlivý prvek objektivní stránky přestupku. Jinak řečeno, přestupek nemůže být nezaměnitelně identifikován buď pouze místem spáchání, nebo pouze časem spáchání, nebo pouze způsobem jeho spáchání. Jedině zhodnocením všech prvků objektivní stránky *v jejich souhrnu* lze dosáhnout nezaměnitelného vymezení skutku, z něhož je dovozována přestupková odpovědnost. V kontextu těchto úvah je pak zřejmé, že vymezení skutku *ve výroku* napadeného rozhodnutí je vyhovující a dostatečné. Při posuzování naplnění znaků skutkové podstaty přestupku samozřejmě správní orgány musí postavit najisto, kde přesně se přestupek stal; tyto skutečnosti však zjišťuje správní orgán v průběhu celého správního řízení, podkládá je především listinnými důkazy, založenými ve spise a následně je bere v úvahu při svém rozhodování. V posuzované věci je zřejmé, že o přesném místě spáchání přestupku svědčí celý komplex listinných důkazů. O místě spáchání přestupku žalobcem nevznikla ve správním řízení žádná pochybnost a tato nevyvstala ani v řízení před krajským soudem. Námitky žalobce v tomto směru tak nejsou důvodné.
15. Stejně tak krajský soud nesdílí pochybnosti žalobce ohledně použitého měřicího zařízení. Z oznámení o přestupku, jakož i dokumentace k silničnímu radarovému měřidlu

ProLaser III/PL-DOK II, která je přílohou tohoto oznámení, bez důvodných pochybností vyplývá, že městská policie použila k měření rychlosti právě toto zařízení. Žalobcovo obecné a nekonkrétní tvrzení, nadto ničím neprokazované, nemůže oproti tomu obstát.

16. Krajský soud neshledal ani žalobcem tvrzené porušení práva na spravedlivý proces, k němuž mělo dojít tím, že správní orgány neprovedly řádně dokazování a nevyhověly žalobcovým důkazním návrhům. Krajský soud konstatuje, že provádění důkazů v rámci ústního jednání by jistě mohlo být po formální stránce lépe zachyceno v protokolu, aby bylo zřejmé, že se skutečně jedná o dokazování ve smyslu správního řádu a zákona o přestupcích. Je-li však v protokolu z ústního jednání uvedeno, že „*obviněný z přestupku byl seznámen s obsahem přiloženého spisového materiálu, list č. 1 – 38 a zároveň si převzal kopii celého spisu, list č. 1 – 38*“, pak nelze mít pochyb o tom, že se správní orgány všemi podklady řádně zabýval a důkazně je zhodnotil, což ostatně vyplývá i z odůvodnění rozhodnutí. Žalobci nebylo upřeno právo se k listinným důkazům a k projednávanému přestupku vyjádřit, což také písemně učinil (srov. vyjádření založené na č. l. 41 správního spisu) poté, co byl o tomto právu řádně poučen; z jeho vyjádření, kde s jednotlivými důkazy podrobně polemizuje, vyplývá, že jejich obsah mu byl dobře znám. Jakkoli by tedy průběh dokazování mohl být v protokolu z ústního jednání po formální stránce lépe zachycen, není pochyb o tom, že materiální podstata dokazování byla zachována, a jedná se tak o vadu bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Pokud jde o neprovedení žalobcem navrhovaných důkazů, krajský soud podotýká, že správní řízení je ovládáno zásadou volného hodnocení důkazů (srov. § 50 odst. 4 správního řádu). Správní orgány shromáždily podklady v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, tyto důkazně vyhodnotily a své hodnocení srozumitelně a přezkoumatelným způsobem zachytily v odůvodnění napadených rozhodnutí. Pouhá skutečnost, že je žalobce zastává odlišné přesvědčení o tom, jak by provedené důkazy měly být vyhodnoceny, není v projednávané věci důvodem ke kasačnímu zásahu krajského soudu. Nadto je krajský soud přesvědčen, že správní orgány provedly hodnocení důkazů správně. Zásada volného hodnocení důkazů ovšem také znamená, že správní orgány nejsou vázány důkazními návrhy účastníků řízení (srov. § 52 správního řádu). Považovaly-li správní orgány v posuzované věci žalobcem navrhované důkazy za nadbytečné, nemusely o ně řízení doplňovat. Krajský soud pak souhlasí s tím, že by tyto důkazy nadbytečné byly, a to s poukazem na body 9., 11. a 12. odůvodnění rozsudku výše.
18. K nezákonnému použití přitěžující okolnosti krajský soud uvádí, že hodnotit přestupky, jichž se žalobce dopustil před 12, resp. 4 roky, je skutečně nepřiměřené. Současně ale výše uložené sankce nijak nepřiměřená nebo excesivní není; při jejím ukládání byla především zohledněna hodnota, o kterou žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost, a která se blíží horní hranici zákonného rozpětí pro danou skutkovou podstatu. Touto okolností odůvodnil výši uložené sankce správní orgán prvního stupně, nepřihlížíje přitom k žalobcově přestupkové minulosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k přestupkové minulosti přihlédl, hodnotil ji v neprospěch žalobce, avšak je zřejmé, že výše uložené sankce by obstála i bez přihlédnutí k minulým přestupkům žalobce, pouze s odkazem na hodnotu překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Krajský soud pak připomíná, že žalobou lze brojít proti výroku rozhodnutí, nikoli jen proti jeho důvodům. Obstojí-li tedy výrok

jako takový, jak je tomu v daném případě, nemůže mít vada odůvodnění vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 15. listopadu 2022

Mgr. Ondřej Bartoš, v. r.
soudce